

Pokroky matematiky, fyziky a astronomie

Milan Pišl

Cirkulární kubiky a bicirkulární kvartiky

Pokroky matematiky, fyziky a astronomie, Vol. 3 (1958), No. 1, 32--41

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/137392>

Terms of use:

© Jednota českých matematiků a fyziků, 1958

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

CIRKULÁRNÍ KUBIKY A BICIRKULÁRNÍ KVARTIKY

MILAN PIŠL

(Katedra mat. el. fak. ČVUT)

V článku jsou studovány vlastnosti cirkulárních kubik a bicirkulárních kvartik. Pozornost se věnuje hlavně těm vlastnostem těchto křivek, jichž lze použít k jejich konstrukci a k technickým aplikacím, čemuž bude věnován samostatný článek. Při výkladu bylo použito aparátu a výsledků z autorova článku „Křivky v Gaussově rovině“, uveřejněného v tomto časopise, ročník II (1957), č. 1, str. 4–13, č. 2, str. 144–156 a č. 3, str. 271–284.

1. Kubiky a kvartiky v isotropických souřadnicích

1.1 Rovnice kubiky a cirkulární kubiky. Křivka 3. stupně neboli kubika je geometrickým místem bodů (ξ, η, t) , vyhovujících rovnici¹⁾

$$A_0 t^3 + (\bar{\alpha}_1 \xi t^2 + \alpha_1 \eta t^2) + (\bar{\alpha}_2 \xi^2 t + A_2 \xi \eta t + \alpha_2 \eta^2 t) + (\bar{\alpha}_3 \xi^3 + \bar{\beta}_0 \xi^2 \eta + \beta_0 \xi \eta^2 + \alpha_3 \eta^3) = 0. \quad (1.0)$$

Kubika se nazývá cirkulární, prochází-li kruhovými body $(1, 0, 0)$, $(0, 1, 0)$; pak $\alpha_2 = \bar{\alpha}_2 = 0$ a (1.0) přejde ve tvar

$$A_0 t^3 + (\bar{\alpha}_1 \xi + \alpha_1 \eta) t^2 + (\bar{\alpha}_3 \xi^2 + A_2 \xi \eta + \alpha_2 \eta^2) t + (\bar{\beta}_0 \xi^2 \eta + \beta_0 \xi \eta^2) = 0. \quad (1.1)$$

V nehomogenních souřadnicích pro reálné body $(\eta = \bar{\xi}, t \neq 0,^2)$ a označíme-li $\frac{\xi}{t} = z$,

$\frac{\eta}{t} = \bar{z}$, $A_0 = D$, $\alpha_1 = 2\gamma$, $\alpha_2 = \alpha$, $A_2 = 2A$, $\beta_0 = 2\beta \neq 0$) má cirkulární kubika rovnici

$$2\bar{\beta}z^2\bar{z} + 2\beta z\bar{z}^2 + \bar{\alpha}z^2 + \alpha\bar{z}^2 + 2A z\bar{z} + 2\bar{\gamma}z + 2\gamma\bar{z} + D = 0, \quad \beta \neq 0. \quad (1.2)$$

1.2 Rovnice kvartiky a bicirkulární kvartiky. Křivka 4. stupně neboli kvartika je geometrickým místem bodů (ξ, η, t) , vyhovujících rovnici

$$A_0 t^4 + (\bar{\alpha}_1 \xi t^3 + \alpha_1 \eta t^3) + (\bar{\alpha}_2 \xi^2 t^2 + A_2 \xi \eta t^2 + \alpha_2 \eta^2 t^2) + (\alpha_3 \xi^3 t + \bar{\beta}_0 \xi^2 \eta t + \beta_0 \xi \eta^2 t + \alpha_3 \eta^3 t) + (\bar{\alpha}_4 \xi^4 + \bar{\beta}_1 \xi^3 \eta + A_3 \xi^2 \eta^2 + \beta_1 \xi \eta^3 + \alpha_4 \eta^4) = 0. \quad (1.3)$$

Bicirkulární se nazývá kvartika, má-li kruhové body za dvojnásobné³⁾; pak je $\alpha_4 = \bar{\alpha}_4 = 0$, $\alpha_3 = \bar{\alpha}_3 = 0$, $\beta_1 = \bar{\beta}_1 = 0$, a rovnice bicirkulární kvartiky zní

$$A_0 t^4 + (\bar{\alpha}_1 \xi + \alpha_1 \eta) t^3 + (\bar{\alpha}_2 \xi^2 + A_2 \xi \eta + \alpha_2 \eta^2) t^2 + (\bar{\beta}_0 \xi^2 \eta + \beta_0 \xi \eta^2) t + A_3 \xi^2 \eta^2 = 0. \quad (1.4)$$

V nehomogenních souřadnicích pro reálné body (při stejném označení jako v (1.2) a při $A_3 = C \neq 0$) nabude (1.4) tvaru

$$Cz^2\bar{z}^2 + 2\bar{\beta}z^2\bar{z} + 2\beta z\bar{z}^2 + \bar{\alpha}z^2 + \alpha\bar{z}^2 + 2A z\bar{z} + 2\bar{\gamma}z + 2\gamma\bar{z} + D = 0, \quad C \neq 0. \quad (1.5)$$

1.3 Tečna cirkulární kubiky. Rovnici každé cirkulární kubiky lze podle (1.1) psát ve tvaru

$$F(\xi, \eta, t) \equiv 2\bar{\beta}\xi^2\eta + 2\beta\xi\eta^2 + \bar{\alpha}\xi^2t + \alpha\eta^2t + 2A\xi\eta t + 2\bar{\gamma}\xi t^2 + 2\gamma\eta t^2 + Dt^3 = 0. \quad (1.6)$$

¹⁾ Viz tento časopis, roč. II, 1957, str. 155, odst. 5.3.)

²⁾ Tamtéž, odst. 5.1.

³⁾ Viz B. Bydžovský, Úvod do algebraické geometrie, 1948, str. 314.

$$\text{Označme } \frac{\partial F}{\partial \xi} = 2F_1, \quad \frac{\partial F}{\partial \eta} = 2F_2, \quad \frac{\partial F}{\partial t} = 2F_3, \quad \frac{\partial^2 F}{\partial \xi^2} = 2F_{11}, \quad \frac{\partial^2 F}{\partial \eta^2} = 2F_{22},$$

$$\frac{\partial^2 F}{\partial t^2} = 2F_{33}, \quad \frac{\partial^2 F}{\partial \xi \partial \eta} = 2F_{12}, \quad \frac{\partial^2 F}{\partial \xi \partial t} = 2F_{13}, \quad \frac{\partial^2 F}{\partial \eta \partial t} = 2F_{23}.$$

Bod (ξ_1, η_1, t_1) křivky $F = 0$, pro který

$$F_i(\xi_1, \eta_1, t_1) = 0, \quad i = 1, 2, 3, \quad (1.7)$$

nazveme singulárním bodem, v opačném případě regulárním bodem křivky. Singulární bod křivky, v němž nejsou rovny nule všechny druhé parciální derivace F , nazveme dvojnásobným bodem křivky.

Křivka má v regulárním bodě určitou jedinou tečnu o rovnici⁴⁾

$$F_1(\xi_1, \eta_1, t_1) \xi + F_2(\xi_1, \eta_1, t_1) \eta + F_3(\xi_1, \eta_1, t_1) t = 0. \quad (1.8)$$

Předpokládejme, že v rovnici cirkulární kubiky (1.6) je $\beta \neq 0$ (jinak by se kubika rozpadala v kuželosečku a nevlastní přímku), pak rovnice tečny v kruhovém bodě $(1, 0, 0)$ resp. $(0, 1, 0)$ zní

$$2\bar{\beta}\eta + \bar{\alpha}t = 0 \quad \text{resp.} \quad 2\beta\xi + \alpha t = 0. \quad (1.9)$$

Nevlastní přímka $t = 0$ protíná cirkulární kubiku (1.6) (kde $\beta \neq 0$) kromě v kruhových bodech ještě v reálném nevlastním bodě $(j\beta, -j\beta, 0)$. Tečna v tomto bodě je asymptotou křivky a její rovnice je podle (1.8)

$$2\beta\bar{\beta}^2\xi + 2\beta^2\bar{\beta}\eta + (2A\beta\bar{\beta} - \bar{\alpha}\beta^2 - \alpha\bar{\beta}^2)t = 0. \quad (1.10)$$

1.4 Tečna bicirkulární kvartiky. Rovnici bicirkulární kvartiky píšme podle (1.4) ve tvaru

$$F(\xi, \eta, t) \equiv C\xi^3\eta^2 + 2\bar{\beta}\xi^2\eta t + 2\beta\xi\eta^2t + \bar{\alpha}\xi^2t^2 + \alpha\eta^2t^2 + 2A\xi\eta t^2 + 2\bar{\gamma}\xi t^3 + 2\gamma\eta t^3 + Dt^4 = 0, \quad (1.11)$$

($C \neq 0$, jinak by se kvartika rozpadala v kubiku a nevlastní přímku), a označme

$$\frac{\partial F}{\partial \xi} = 2F_1, \quad \frac{\partial F}{\partial \eta} = 2F_2, \quad \frac{\partial F}{\partial t} = 2F_3, \quad \frac{\partial^2 F}{\partial \xi^2} = 2F_{11}, \quad \frac{\partial^2 F}{\partial \eta^2} = 2F_{22}, \quad \frac{\partial^2 F}{\partial t^2} = 2F_{33},$$

$$\frac{\partial^2 F}{\partial \xi \partial \eta} = 2F_{12}, \quad \frac{\partial^2 F}{\partial \xi \partial t} = 2F_{13}, \quad \frac{\partial^2 F}{\partial \eta \partial t} = 2F_{23}, \quad \frac{\partial^3 F}{\partial \xi^2 \partial \eta} = 4F_{112}, \quad \frac{\partial^3 F}{\partial \xi \partial \eta^2} = 4F_{122}.$$

Tečna v bodě (ξ_1, η_1, t_1) bude mít podle (1.8) opět rovnici

$$F_1(\xi_1, \eta_1, t_1) \xi + F_2(\xi_1, \eta_1, t_1) \eta + F_3(\xi_1, \eta_1, t_1) t = 0.$$

Dvojnásobný bod křivky, v němž jsou tečny reálné různé, nazývá se uzlovým bodem; jsou-li tyto tečny imaginární různé, nazývá se izolovaným bodem. Bod dvojnásobný s jedinou tečnou se nazývá bodem úvratu.

Kruhové body $(1, 0, 0)$ a $(0, 1, 0)$ jsou pro bicirkulární kvartiku dvojnásobné, a poněvadž jsou též body souřadnicovými, dostaneme rovnice tečen v těchto bodech, položíme-li roven nule koeficient při ξ^2 resp. η^2 v (1.11)⁵⁾, tedy z rovnice

$$F(\xi, \eta, t) \equiv \xi^2(C\eta^2 + 2\bar{\beta}\eta t + \bar{\alpha}t^2) + \dots \equiv \eta^2(C\xi^2 + 2\beta\xi t + \alpha t^2) + \dots = 0,$$

dostaneme rovnice tečen v kruhových bodech ve tvaru

$$C\eta^2 + 2\bar{\beta}\eta t + \bar{\alpha}t^2 = 0 \quad \text{resp.} \quad C\xi^2 + 2\beta\xi t + \alpha t^2 = 0. \quad (1.12)$$

⁴⁾ Tamtéž, str. 312.

⁵⁾ Tamtéž, odst. 34, str. 79.

Rovnice (1.12) představují dvě přímky imaginární různé, je-li $C\alpha - \beta^2 \neq 0$ ($\Leftrightarrow C\bar{\alpha} - \bar{\beta}^2 \neq 0$), a dvě přímky splývající, je-li $C\alpha - \beta^2 = C\bar{\alpha} - \bar{\beta}^2 = 0$. Máme tedy výsledek:
Kruhové body (1, 0, 0) a (0, 1, 0) jsou body izolovanými resp. body úvratu bicirkulární kvartiky (1.11), je-li

$$C\alpha - \beta^2 \neq 0 \Leftrightarrow C\bar{\alpha} - \bar{\beta}^2 \neq 0 \quad \text{resp.} \quad C\alpha - \beta^2 = C\bar{\alpha} - \bar{\beta}^2 = 0. \quad (1.13), (1.14)$$

Všimněme si, že nevlastní přímka $t = 0$ protíná bicirkulární kvartiku (1.11) pouze v kruhových bodech, t. j. všechny reálné body bicirkulární kvartiky jsou vlastní.

1.5 Transformace posunutím. Uvažujme pouze reálné body vlastní. Rovnice bicirkulární kvartiky v nehomogenním tvaru je (1.5); $f(z) \equiv Cz^2\bar{z}^2 + 2\beta z^2\bar{z} + \dots = 0$, $C \neq 0$. Pro parciální derivace funkce f (při zcela analogickém označení jako v předcházejícím odstavci) platí $f_1 = \bar{f}_2$, $f_2 = \bar{f}_1$, $f_3 = \bar{f}_3$, $f_{11} = \bar{f}_{22}$, $f_{22} = \bar{f}_{11}$, $f_{12} = \bar{f}_{12}$, $f_{112} = \bar{f}_{112}$, $f_{122} = \bar{f}_{112}$.

Provedeme-li transformaci posunutím $z = w + z_0$ s novým počátkem z_0 , přejde rovnice (1.5) v rovnici⁶⁾

$$f(w) \equiv Cw^2\bar{w}^2 + 2f_{112}(z_0)w^2\bar{w} + 2f_{122}(z_0)w\bar{w}^2 + f_{11}(z_0)w^2 + f_{22}(z_0)\bar{w}^2 + 2f_{12}(z_0)w\bar{w} + 2f_1(z_0)w + 2f_2(z_0)\bar{w} + f(z_0) = 0. \quad (1.15)$$

Poznámka: Rovnici cirkulární kubiky (1.2) před a po transformaci, jakož i výrazy pro první, druhá a třetí parciální derivace dostaneme, položíme-li v příslušných výrazech tohoto odstavce $C = 0$.

2. Cirkulární kubika a bicirkulární kvartika s reálným dvojnásobným bodem

Podle předcházejícího odstavce křivka o rovnici

$$f(z) \equiv Cz^2\bar{z}^2 + 2\beta z^2\bar{z} + 2\beta z\bar{z}^2 + \bar{\alpha}z^2 + \alpha\bar{z}^2 + 2Az\bar{z} + 2\bar{\gamma}z + 2\gamma\bar{z} + D = 0 \quad (2.1)$$

je pro $C = 0$ cirkulární kubikou a pro $C \neq 0$ bicirkulární kvartikou. Necht z_0 je reálný dvojnásobný bod křivky (2.1). Pak (viz (1.7)) $f(z_0) = f_1(z_0) = f_2(z_0) = f_3(z_0) = 0$. Zvolme z_0 za nový počátek a provedme transformaci posunutím $z = w + z_0$. (2.1) pak přejde v rovnici (viz (1.15))

$$f(w) \equiv Cw^2\bar{w}^2 + 2f_{112}(z_0)w^2\bar{w}^2 + 2f_{122}(z_0)w\bar{w}^2 + f_{11}(z_0)w^2 + f_{22}(z_0)\bar{w}^2 + 2f_{12}(z_0)w\bar{w} = 0. \quad (2.2)$$

Máme tedy výsledek: *Rovnici každé bicirkulární kvartiky resp. cirkulární kubiky s reálným dvojnásobným bodem lze posunem uvést na tvar*

$$f(z) \equiv Cz^2\bar{z}^2 + 2\beta z^2\bar{z} + 2\beta z\bar{z}^2 + \bar{\alpha}z^2 + \alpha\bar{z}^2 + 2Az\bar{z} = 0, \quad C \neq 0 \text{ resp. } C = 0. \quad (2.3)$$

Tečny v dvojnásobném bodě můžeme určit methodou z odst. 1.4, neboť dvojnásobný bod křivky (2.3) je bodem souřadnicovým. Z homogenisovaného tvaru rovnice (2.3) je ihned vidět, že rovnice tečen v dvojnásobném bodě křivky (2.3) zní

$$\bar{\alpha}z^2 + \alpha\bar{z}^2 + 2Az\bar{z} = 0. \quad (2.4)$$

Rovnice (2.4) představuje dvě přímky reálné různé, je-li diskriminant $\alpha\bar{\alpha} - A^2 > 0$, dvě reálné splývající přímky, je-li $\alpha\bar{\alpha} - A^2 = 0$ a dvě přímky konjugované, je-li $\alpha\bar{\alpha} - A^2 < 0$.⁷⁾ Odtud a podle definice dvojnásobného bodu z odst. 1.4 plyne:

⁶⁾ Viz pozn. 1), odst. 1.2.

⁷⁾ Viz. pozn. 1), odst. 7.7.

Křivka (2.3) má dvojnásobný bod bodem uzlovým nebo bodem úvratu nebo bodem izolovaným podle toho, je-li

$$\alpha\bar{\alpha} - A^2 \equiv 0. \quad (2.5)$$

Označme determinant z koeficientů rovnice (2.3)

$$Z = \begin{vmatrix} \bar{\alpha}, & A, & \bar{\beta} \\ A, & \alpha, & \beta \\ \bar{\beta}, & \beta, & C \end{vmatrix}; \quad (2.6)$$

pro jeho algebraické doplňky platí $Z_{11} = C\alpha - \beta^2$, $Z_{22} = \bar{Z}_{11}$, $Z_{13} = A\beta - \alpha\bar{\beta}$, $Z_{33} = \bar{Z}_{13}$, $Z_{12} = \bar{Z}_{12} = \beta\bar{\beta} - AC$, $Z_{33} = \bar{Z}_{33} = \alpha\bar{\alpha} - A^2$. Pomocí těchto označení a podle (1.14) a (2.5) můžeme vyslovit větu:

Církulární kubika (2.3) ($C = 0$) má vždy dvojnásobný bod, který je bodem úvratu pro $Z_{33} = 0$. Bicírkulární kvartika (2.3) ($C \neq 0$) má vždy tři dvojnásobné body. Jsou to vesměs body úvratu, je-li $Z_{11} = Z_{22} = Z_{33} = 0$. Dva z nich jsou body úvratu (oba body kruhové), je-li $Z_{11} = Z_{22} = 0$. Konečně pouze jeden z nich (reálný) je bodem úvratu, je-li $Z_{33} = 0$.

Pomocí determinantu (2.6) můžeme snadno rozhodnout o singularnosti křivky (2.3). Dá se snadno ukázat⁸⁾, že křivka (2.3) se rozpadne právě tehdy, je-li $\alpha Z = 0$. V dalším se budeme zabývat jen nerozložitelnými křivkami, t. j. budeme předpokládat $\alpha Z \neq 0$.

Poznámka: Nerozložitelná křivka s maximálním počtem (u kubiky 1, u kvartiky 3) dvojnásobných bodů je rodu nula. V dalším budeme pod pojmem církulární kubika a bicírkulární kvartika rozumět jen křivky rodu nula.

3. Ohniska

3.1 Ohniska bicírkulární kvartiky. Ohniska křivky definujeme jako průsečíky tečen, vedených ke křivce z kruhových bodů. Jsou-li body dotyku těchto tečen body vlastní nazýváme příslušné ohniska řádná; jsou-li body dotyku nevlastní, nazýváme ohniska mimořádnými.

Mimořádná ohniska bicírkulární kvartiky (2.3) ($C \neq 0$) najdeme řešením soustavy (1.12): $C\xi^2 + 2\beta t + \alpha t^2 = 0$, $C\eta^2 + 2\bar{\beta}t + \bar{\alpha}t^2 = 0$. Diskriminant první rovnice je $-Z_{11}$, druhé $-Z_{22}$. Rozlišíme dva případy:

a) Je-li $Z_{11} \neq 0$ ($\Leftrightarrow Z_{22} \neq 0$), dostaneme čtyři různá řešení

$$\begin{aligned} \xi_1 : \eta_1 : t_1 &= (-\beta + \sqrt{-Z_{11}}) : (-\bar{\beta} + \sqrt{-Z_{22}}) : C, \\ \xi_2 : \eta_2 : t_2 &= (-\beta - \sqrt{-Z_{11}}) : (-\bar{\beta} - \sqrt{-Z_{22}}) : C, \\ \xi_3 : \eta_3 : t_3 &= (-\beta + \sqrt{-Z_{11}}) : (-\bar{\beta} - \sqrt{-Z_{22}}) : C, \\ \xi_4 : \eta_4 : t_4 &= (-\beta - \sqrt{-Z_{11}}) : (-\bar{\beta} + \sqrt{-Z_{22}}) : C. \end{aligned} \quad (3.1)$$

Všechny čtyři body jsou vlastní, první dva jsou reálné, druhé dva konjugované.

b) Je-li $Z_{11} = Z_{22} = 0$, dostáváme jediné řešení reálné

$$\xi_1 : \eta_1 : t_1 = (-\beta) : (-\bar{\beta}) : C. \quad (3.2)$$

K vyšetření řádných ohnisek potřebujeme počet tečen z kruhových bodů k bicírkulární kvartice (2.3) ($C \neq 0$) a jejich rovnice. Počet tečen stanovíme pomocí t. zv. prvního vzorce Plückerova⁹⁾

$$m = n(n-1) - 2u - 3k \quad (3.3)$$

⁸⁾ Viz pozn. 3), odst. 137, str. 328.

⁹⁾ Tamtéž, odst. 156-7.

(kde m je třída, n stupeň, u počet uzlů nebo izolovaných bodů, k počet bodů úvratu křivky) s přihlédnutím k tomu, že kruhové body, z nichž tečny vedeme, jsou pro bicirkulární kvartiku body dvojnásobnými. Hledaný počet tečen je tedy $m - t$, kde $t = 4$, má-li kvartika kruhové body za izolované, a $t = 3$, jsou-li kruhové body vody úvratu.

Ukážeme nyní, jak se určí rovnice hledaných tečen. Rovnici bicirkulární kvartiky píšeme ve tvaru

$$C\xi^2\eta^2 + 2\bar{\beta}\xi^2\eta + 2\beta\xi\eta^2 + \bar{\alpha}\xi^2 + \alpha\eta^2 + 2A\xi\eta = 0, \quad C \neq 0, \quad (3.5)$$

a zvolme libovolný vlastní bod (ξ_1, η_1) . Jeho spojnice s kruhovými body mají rovnice

$$\eta = \eta_1 \quad \text{resp.} \quad \xi = \xi_1 \quad (3.6)$$

$(\xi_1, \eta_1 \neq 0)$, neboť počátek je dvojnásobný bod křivky (3.5). Pro průsečíky přímek (3.6) s křivkou (3.5) dostáváme rovnici

$$(C\eta_1^2 + 2\bar{\beta}\eta_1 + \bar{\alpha})\xi^2 + 2(\beta\eta_1 + A)\eta_1\xi + \alpha\eta_1^2 = 0 \quad \text{resp.} \quad (C\xi_1^2 + 2\beta\xi_1 + \alpha)\eta^2 + 2(\bar{\beta}\xi_1 + A)\xi_1\eta + \bar{\alpha}\xi_1^2 = 0. \quad (3.7)$$

Nutná a postačující podmínka pro to, aby přímky (3.6) byly tečnami křivky (3.5), je, aby diskriminanty rovnic (3.7) byly rovny nule, tedy $(C\eta_1^2 + 2\bar{\beta}\eta_1 + \bar{\alpha})\alpha\eta_1^2 - (\beta\eta_1 + A)^2\eta_1^2 \equiv (Z_{11}\eta_1^2 - 2Z_{13}\eta_1 + Z_{33})\eta_1^2 = 0$ resp. $(C\xi_1^2 + 2\beta\xi_1 + \alpha)\bar{\alpha}\xi_1^2 - (\bar{\beta}\xi_1 + A)^2\xi_1^2 \equiv (Z_{22}\xi_1^2 - 2Z_{23}\xi_1 + Z_{33})\xi_1^2 = 0$. Rovnice hledaných tečen tedy zní

$$Z_{11}\eta^2 - 2Z_{13}\eta + Z_{33} = 0 \quad \text{resp.} \quad Z_{22}\xi^2 - 2Z_{23}\xi + Z_{33} = 0. \quad (3.8)$$

Rozlišíme nyní čtyři případy:

a) Je-li $Z_{11} \neq 0$ ($\Leftrightarrow Z_{22} \neq 0$), $Z_{33} \neq 0$, nemá bicirkulární kvartika bodů úvratu (viz odst. 2), tedy $u = 3$, $k = 0$, $m = 6$ a $m - t = 2$. Z každého kruhového bodu lze vést dvě tečny (3.8). Diskriminanty prvé resp. druhé z rovnic (3.8) jsou $-\alpha Z \neq 0$ resp. $-\bar{\alpha} Z \neq 0$ (viz podmínku nerozložitelnosti křivky v odst. 2); soustava (3.8) má tedy čtyři různá řešení

$$\begin{aligned} \xi_1 &= \frac{Z_{23} + \sqrt{-\bar{\alpha}Z}}{Z_{22}}, & \eta_1 &= \bar{\xi}_1 = \frac{Z_{13} + \sqrt{-\alpha Z}}{Z_{11}}, \\ \xi_2 &= \frac{Z_{23} - \sqrt{-\bar{\alpha}Z}}{Z_{22}}, & \eta_2 &= \bar{\xi}_2 = \frac{Z_{13} - \sqrt{-\alpha Z}}{Z_{11}}, \\ \xi_3 &= \frac{Z_{23} + \sqrt{-\bar{\alpha}Z}}{Z_{22}}, & \eta_3 &= \frac{Z_{13} - \sqrt{-\alpha Z}}{Z_{11}}, \\ \xi_4 &= \frac{Z_{23} - \sqrt{-\bar{\alpha}Z}}{Z_{22}}, & \eta_4 &= \frac{Z_{13} + \sqrt{-\alpha Z}}{Z_{11}}, \end{aligned} \quad (3.9)$$

z nichž první dvě představují reálné body, druhá dvě body konjugované.

b) Je-li $Z_{11} \neq 0$ ($\Leftrightarrow Z_{22} \neq 0$), $Z_{33} = 0$, má kvartika reálný bod úvratu (viz odst. 2), tedy $u = 2$, $k = 1$, $m = 5$, $m - t = 1$. Z každého kruhového bodu lze vést po jedné tečně; jejich rovnici dostaneme z (3.8), položíme-li podle předpokladu $Z_{33} = 0$, tedy

$$Z_{11}\eta - 2Z_{13} = 0 \quad \text{resp.} \quad Z_{22}\xi - 2Z_{23} = 0, \quad (3.8)^*$$

kde $Z_{13} \neq 0$, $Z_{23} \neq 0$ (neboť jinak by se křivka rozpadla). Soustava (3.8)* dává jediné řešení reálné

$$\xi_1 = \frac{2Z_{23}}{Z_{22}}, \quad \eta_1 = \bar{\xi}_1 = \frac{2Z_{13}}{Z_{11}}. \quad (3.9)^*$$

c) Je-li $Z_{11} = Z_{22} = 0$, $Z_{33} \neq 0$, jsou oba kruhové body body úvratu (viz odst. 2), tedy $u = 1$, $k = 2$, $m = 4$, $m - t = 1$, takže z každého kruhového bodu lze vést po jedné tečně. Jejich rovnice dostaneme z (3.8), položíme-li podle předpokladu $Z_{11} = Z_{22} = 0$, tedy

$$2Z_{13}\eta - Z_{33} = 0 \quad \text{resp.} \quad 2Z_{33}\xi - Z_{33} = 0, \quad (3.8)**$$

kde opět $Z_{13} \neq 0$, $Z_{33} \neq 0$ (jinak by se křivka rozpadla). Soustava (3.8)** dává jediné řešení reálné

$$\xi_1 = \frac{Z_{33}}{2Z_{33}}, \quad \mu_1 = \bar{\xi}_1 = \frac{Z_{33}}{2Z_{13}}. \quad (3.9)**$$

d) Je-li $Z_{11} = Z_{22} = Z_{33} = 0$, má kvartika všechny tři dvojnásobné body za body úvratu (viz odst. 2), tedy $u = 0$, $k = 3$, $m = 3$, $m - t = 0$. Z kruhových bodů nelze tedy vést žádnou tečnu ke křivce, což ukazuje také soustava (3.8), která se v tomto případě redukuje na $\eta = 0$ resp. $\xi = 0$ (což jsme podle (3.6) vyloučili).

Souhrnně máme tedy výsledek:

Bicirkulární kvartika bez bodů úvratu má čtyři řádná ohniska (z nichž dvě jsou reálná) a čtyři mimořádná ohniska (z nichž dvě jsou reálná).

Bicirkulární kvartika s jedním bodem úvratu má jediné ohnisko řádné (reálné) a čtyři mimořádná ohniska (z nichž jsou dvě reálná).

Bicirkulární kvartika se dvěma body úvratu má jediné ohnisko řádné (reálné) a jediné ohnisko mimořádné (reálné).

Bicirkulární kvartika se třemi body úvratu nemá řádných ohnisek a mimořádné ohnisko má jediné (reálné).

3.2 Ohniska cirkulární kubiky. K vyšetření mimořádných ohnisek cirkulární kubiky (2.3) ($C = 0$) stačí najít řešení soustavy (1.9): $2\bar{\beta}\eta + \bar{\alpha}t = 0$, $\bar{\beta} \neq 0$, $2\beta\xi + \alpha t = 0$, $\beta \neq 0$. Tato soustava dává jediné řešení, a to reálné

$$\xi_1 : \eta_1 : t_1 = \left(-\frac{\alpha}{2\beta} \right) : \left(-\frac{\bar{\alpha}}{2\bar{\beta}} \right) : 1. \quad (3.10)$$

Řádná ohniska cirkulární kubiky (2.3) ($C = 0$, $\beta \neq 0$) stanovíme analogicky jako u bicirkulární kvartiky. Protože však kruhové body jsou regulárními body křivky, je $t = 2$. Dále je vzhl. k $C = 0$)

$$Z = \begin{vmatrix} \bar{\alpha}, & A, & \bar{\beta} \\ A, & \alpha, & \beta \\ \bar{\beta}, & \beta, & 0 \end{vmatrix},$$

a tedy soustava (3.8) se změní v soustavu

$$\beta^2\eta^2 + 2Z_{13}\eta - Z_{33} = 0, \quad \bar{\beta}^2\xi^2 + 2Z_{23}\xi - Z_{33} = 0. \quad (3.11)$$

Rozlišíme nyní dva případy:

a) Je-li $Z_{33} \neq 0$, nemá křivka bodu úvratu (viz odst. 2), tedy $u = 1$, $k = 0$, $m = 4$, $m - t = 2$. Z každého kruhového bodu lze vést dvě tečny o rovnicích (3.11). Soustava (3.11) má čtyři různá řešení:

$$\xi_1 = \frac{-Z_{23} - \sqrt{-\alpha Z}}{\bar{\beta}^2}, \quad \eta_1 = \bar{\xi}_1 = \frac{-Z_{13} - \sqrt{-\alpha Z}}{\beta^2},$$

$$\xi_2 = \frac{-Z_{23} + \sqrt{-\alpha Z}}{\bar{\beta}^2}, \quad \eta_2 = \bar{\xi}_2 = \frac{-Z_{13} + \sqrt{-\alpha Z}}{\beta^2},$$

$$\xi_3 = \frac{-Z_{23} - \sqrt{-\alpha Z}}{\beta^2}, \quad \eta_3 = \frac{-Z_{13} + \sqrt{-\alpha Z}}{\beta^2},$$

$$\xi_4 = \frac{-Z_{23} + \sqrt{-\alpha Z}}{\beta^2}, \quad \eta_4 = \frac{-Z_{13} - \sqrt{-\alpha Z}}{\beta^2}; \quad (3.12)$$

první dvě představují reálné body, druhá dvě body konjugované.

Poznámka: Z postupu je zřejmé, že (3.12) dostaneme z (3.9) pro $C = 0$.

b) Je-li $Z_{33} = 0$, má křivka bod úvratu (viz odst. 2), tedy $u = 0$, $k = 1$, $m = 3$, $m - t = 1$. Z každého kruhového bodu lze vést po jedné tečně o rovnicích (3.11) při $Z_{33} = 0$, tedy

$$\beta^2 \eta + 2Z_{13} = 0 \quad \text{resp.} \quad \bar{\beta}^2 \xi + 2Z_{23} = 0, \quad (3.11)^*$$

kde $Z_{13} \neq 0$, $Z_{23} \neq 0$ (jinak by se křivka rozpadla). Soustava (3.11)* dává jediné řešení a to reálné

$$\xi_1 = -\frac{2Z_{23}}{\beta^2}, \quad \eta_1 = \bar{\xi}_1 = -\frac{2Z_{13}}{\bar{\beta}^2}. \quad (3.12)^*$$

Poznámka: (3.12)* dostaneme z (3.9)* pro $C = 0$.

Souhrnně máme tedy výsledek:

Cirkulární kubika bez bodu úvratu má čtyři řádná ohniska (z nichž dvě jsou reálná) a jedno ohnisko mimořádné (reálné).

Cirkulární kubika s bodem úvratu má jedno ohnisko řádné a jedno mimořádné (obě reálná).

4. Tečny z dvojnásobného bodu

Počet a rovnice tečen, vedených ke křivce (2.3) z jejího reálného dvojnásobného bodu určíme analogicky jako u kruhových bodů.

U cirkulární kubiky ($n = 3$) tyto tečny neexistují, neboť je-li a) $u = 1$, $k = 0$, je $t = 4$, $m = 4$, tedy $m - t = 0$; b) $u = 0$, $k = 1$, je $t = 3$, $m = 3$, tedy $m - t = 0$.

Ani u bicirkulární kvartiky ($n = 4$) s kruhovými body úvratu ($Z_{11} = Z_{22} = 0$, viz odst. 1.4 a 2) tyto tečny neexistují. Je-li totiž a) $u = 1$, $k = 2$, je $t = 4$, $m = 4$, tedy $m - t = 0$; b) $u = 0$, $k = 3$, je $t = 3$, $m = 3$, tedy $m - t = 0$.

Zbývá případ $Z_{11} \neq 0$ ($\Leftrightarrow Z_{22} \neq 0$), t. j. bicirkulární kvartiky bez bodů úvratu nebo s jedním bodem úvratu (viz odst. 1.4 a 2). V tomto případě, je-li a) $u = 3$, $k = 0$, je $t = 4$, $m = 6$, tedy $m - t = 2$; b) $u = 2$, $k = 1$, je $t = 3$, $m = 5$, tedy $m - t = 2$; hledané tečny existují tedy v tomto případě vždy dvě.

Pro stanovení rovnic hledaných tečen budeme postupovat takto:

Zvolme libovolný vlastní reálný bod $z_1 \neq 0$. Jeho spojnice s reálným dvojnásobným bodem křivky (2.3) ($C \neq 0$) má rovnici

$$z = kz_1, \quad \bar{z} = k\bar{z}_1, \quad (4.1)$$

kde k je reálný parametr (viz odst. 2.2). Pro průsečíky přímky (4.1) s křivkou (2.3) dostáváme rovnici

$$k^2(Cz_1^2\bar{z}_1^2k^2 + 2(\beta z_1 + \bar{\beta}\bar{z}_1)z_1\bar{z}_1k + \alpha z_1^2 + \alpha\bar{z}_1^2 + 2Az_1\bar{z}_1) = 0, \quad (4.2)$$

kde $k \neq 0$, neboť uvažujeme průsečíky různé od dvojnásobného bodu (v našem případě počátku). Nutná a postačující podmínka pro to, aby přímka (4.1) byla tečnou křivky (2.3), je nulovost diskriminantu rovnice (4.2): $C(\alpha z_1^2 + \alpha\bar{z}_1^2 + 2Az_1\bar{z}_1) - (\beta z_1 + \bar{\beta}\bar{z}_1)^2 \equiv \equiv Z_{22}z_1^2 - 2Z_{12}z_1\bar{z}_1 + Z_{11}\bar{z}_1^2 = 0$. Rovnice tečen vedených z reálného dvojnásobného

bodů ke kvartice ((2.3), $Z_{11} \neq 0$) tedy zní

$$Z_{22}z^2 - 2Z_{12}z\bar{z} + Z_{11}\bar{z}^2 = 0. \quad (4.3)$$

Tečny (4.3) jsou reálné různé resp. konjugované, je-li záporně vzatý diskriminant rovnice (4.3) (viz podmínku nerozložitelnosti bicirkulární kvartiky v odst. 2)

$$CZ > 0 \quad \text{resp.} \quad CZ < 0. \quad (4.4)$$

Platí identita

$$\begin{aligned} C(Cz^2\bar{z}^2 + 2\bar{\beta}z^2\bar{z} + 2\beta z\bar{z}^2 + \bar{\alpha}z^2 + \alpha\bar{z}^2 + 2Az\bar{z}) &\equiv \\ &\equiv (Cz\bar{z} + \bar{\beta}z + \beta\bar{z})^2 + (Z_{22}z^2 - 2Z_{12}z\bar{z} + Z_{11}\bar{z}^2). \end{aligned} \quad (4.5)$$

Odtud plyne:

Body dotyku tečen, vedených z reálného dvojnásobného bodu k bicirkulární kvartice $Cz^2\bar{z}^2 + 2\bar{\beta}z^2\bar{z} + 2\beta z\bar{z}^2 + \bar{\alpha}z^2 + \alpha\bar{z}^2 + 2Az\bar{z} = 0$, $C \neq 0$, $Z_{11} \neq 0$ leží na kružnici

$$Cz\bar{z} + \bar{\beta}z + \beta\bar{z} = 0, \quad (4.6)$$

kteřá prochází dvojnásobným bodem kvartiky a jejíž střed (bod $(-\frac{\beta}{C})^{11}$) je středem souměrnosti mimořádných ohnisek kvartiky (viz (3.1) v odst. 3.1).

5. Dvojnásobné tečny

Dvojnásobné tečny existují u křivek stupně $n \geq 4$ a jejich počet je dán Plückerovým vzorcem¹²⁾ $2\tau = (n^2 - 2n - 2u - 3k)$. $(n^2 - 2u - 3k - 9) + 2u$, kde τ je počet dvojnásobných tečen, n stupeň křivky, u počet uzlových (nebo izolovaných) bodů a k počet bodů úvratu.

U cirkulární kubiky dvojnásobné tečny tedy neexistují. U bicirkulární kvartiky je jejich počet dán vzorcem

$$2\tau = (8 - 2u - 3k)(7 - 2u - 3k) + 2u. \quad (5.1)$$

Ukážeme nejprve, jak se určí rovnice hledaných tečen.

Pro bicirkulární kvartiku (2.3) ($C \neq 0$) platí identita

$$\begin{aligned} C(Cz^2\bar{z}^2 + 2\bar{\beta}z^2\bar{z} + 2\beta z\bar{z}^2 + \bar{\alpha}z^2 + \alpha\bar{z}^2 + 2Az\bar{z}) &\equiv (Cz\bar{z} + \bar{\beta}z + \beta\bar{z} + \lambda)^2 + \\ &+ (Z_{22}z^2 + Z_{11}\bar{z}^2 - 2(Z_{12} + C\lambda)z\bar{z} - 2\lambda\bar{\beta}z - 2\lambda\beta\bar{z} - \lambda^2), \end{aligned} \quad (5.2)$$

kde λ je libovolné reálné. Určíme-li λ tak, aby kuželosečka

$$Z_{22}z^2 + Z_{11}\bar{z}^2 - 2(Z_{12} + C\lambda)z\bar{z} - 2\lambda\bar{\beta}z - 2\lambda\beta\bar{z} - \lambda^2 = 0 \quad (5.3)$$

byla singulární, bude (5.3) reprezentovat dvojici přímek, které mají s (2.3) společné dva dvojnásobné průsečíky. Musí být $\lambda \neq 0$, neboť $\lambda = 0$ vede k tečnám kvartiky z jejího reálného dvojnásobného bodu, což musíme vyloučit. Rovnice hledaných dvojnásobných tečen obecně tedy zní

$$Z_{22}z^2 + Z_{11}\bar{z}^2 - 2(Z_{12} + C\lambda_i)z\bar{z} - 2\lambda_i\bar{\beta}z - 2\lambda_i\beta\bar{z} - \lambda_i^2 = 0, \quad (5.4)$$

kde $\lambda_i \neq 0$ je kořenem rovnice

$$\lambda^2 - 2A\lambda - Z_{33} = 0, \quad (5.5)$$

(což je podmínka pro to, aby kuželosečka (5.3) byla singulární).

Rozlišíme nyní čtyři případy:

¹⁰⁾ Viz pozn. ¹⁾ odst. 7.7.

¹¹⁾ Tamtéž, odst. 3.2.

¹²⁾ Viz pozn. ³⁾, odst. 169.

a) Je-li $Z_{11} \neq 0$ ($\Leftrightarrow Z_{22} \neq 0$), $Z_{33} \neq 0$, nemá bicirkulární kvartika bodů úvratu (viz odst. 2), tedy (podle (5.1)) $u = 3, k = 0$ a $2\tau = 8$. Existují tedy v tomto případě čtyři dvojnásobné tečny, jejichž rovnice dostaneme podle (5.4) dosazením $\lambda_1 = A + |\alpha|$ resp. $\lambda_2 = A - |\alpha|$, tedy

$$\begin{aligned} & (C\bar{\alpha} - \beta^2)z^2 + (C\alpha - \beta^2)\bar{z}^2 - 2(\beta\bar{\beta} + C|\alpha|)z\bar{z} - \\ & - 2(A + |\alpha|)\bar{\beta}z - 2(A + |\alpha|)\beta\bar{z} - (A + |\alpha|)^2 = 0, \end{aligned} \quad (5.6)$$

resp.

$$\begin{aligned} & (C\bar{\alpha} - \beta^2)z^2 + (C\alpha - \beta^2)\bar{z}^2 - 2(\beta\bar{\beta} - C|\alpha|)z\bar{z} - \\ & - 2(A - |\alpha|)\bar{\beta}z - 2(A - |\alpha|)\beta\bar{z} - (A - |\alpha|)^2 = 0, \end{aligned} \quad (5.6)^*$$

Můžeme předpokládat, že $C > 0$; pak (5.6) resp. (5.6)* reprezentuje dvojici přímek konjugovaných resp. reálných různých. Platí totiž:¹³⁾

$$\begin{aligned} Z'_{33} &= Z_{11}Z_{22} - (Z_{12} + C\lambda_1)^2 = (C\bar{\alpha} - \beta^2)(C\alpha - \beta^2) - (\beta\bar{\beta} + C|\alpha|)^2 = -C(\sqrt{\alpha}\beta + \\ & + \sqrt{\alpha\beta})^2 \geq 0, Z'_{33}^* = Z_{11}Z_{22} - (Z_{12} + C\lambda_2)^2 = (C\alpha - \beta^2)(C\bar{\alpha} - \beta^2) - (\beta\bar{\beta} - C|\alpha|)^2 = \\ & = -C(\sqrt{\alpha}\beta - \sqrt{\alpha\beta})^2 \leq 0, Z'_{12} = \lambda_1^2(\beta\bar{\beta} - Z_{12} - C\lambda_1) = -C|\alpha|(A + |\alpha|)^2 < 0, Z'_{12}^* = \\ & = \lambda_2^2(\beta\bar{\beta} - Z_{12} - C\lambda_2) = C|\alpha|(A - |\alpha|)^2 > 0, \text{ což bylo dokázat.} \end{aligned}$$

Kuželosečku (5.6)* můžeme tedy rozložit ve dvě přímky reálné různé, jejichž rovnice jsou 1) $(\bar{\beta} \pm \sqrt{C\alpha})z + (\beta \pm \sqrt{C\alpha})\bar{z} + (A - |\alpha|) = 0$, je-li $Z'_{33}^* > 0$; 2) $\bar{\beta}z + \beta\bar{z} + \frac{A - |\alpha|}{1 \pm k} = 0$, je-li $Z'_{33}^* = 0$, $\beta \neq 0 \Rightarrow C\alpha = k^2\beta^2$, $k^2 \neq 1$; 3) $\sqrt{C\alpha}z + \sqrt{C\alpha}\bar{z} \pm (A - |\alpha|) = 0$, je-li $Z'_{33}^* = 0$, $\beta = 0$.

b) Je-li $Z_{11} \neq 0$ ($\Leftrightarrow Z_{22} \neq 0$), $Z_{33} = 0$, má bicirkulární kvartika reálný bod úvratu (viz odst. 2), tedy $u = 2, k = 1$ a $2\tau = 4$. Existují tedy dvě dvojnásobné tečny, jejichž rovnice dostaneme z (5.4) dosazením $\lambda_1 = 2A$ (druhý kořen rovnice (5.5) je nulový), t. j.

$$(C\bar{\alpha} - \beta^2)z^2 + (C\alpha - \beta^2)\bar{z}^2 - 2(\beta\bar{\beta} + AC)z\bar{z} - 4A\bar{\beta}z - 4A\beta\bar{z} - 4A^2 = 0. \quad (5.6)**$$

Předpokládejme opět $C > 0$, pak (5.6)** reprezentuje dvojici přímek konjugovaných, je-li $A > 0$ a dvojici přímek reálných různých, je-li $A < 0$ (viz předcházející případ). Platí totiž $Z'_{33} = (C\alpha - \beta^2)(C\bar{\alpha} - \beta^2) - (\beta\bar{\beta} + AC)^2 = -C(\sqrt{\alpha}\beta + \varepsilon\sqrt{\alpha\beta})^2$, $\varepsilon = \text{sign } A$, $Z'_{12} = 4A^2(\beta\bar{\beta} - \beta\bar{\beta} - AC) = -4A^3C$, je tedy $Z'_{33} \leq 0$, $Z'_{12} < 0$ pro $A > 0$ a $Z'_{33} \geq 0$, $Z'_{12} > 0$ pro $A < 0$. Je-li tedy $A < 0$, můžeme kuželosečku (5.6)** rozložit ve dvě přímky reálné různé, jejichž rovnice jsou 1) $(\bar{\beta} \pm \sqrt{C\alpha})z + (\beta \pm \sqrt{C\alpha})\bar{z} + 2A = 0$, je-li $Z'_{33} > 0$;

$$2) \bar{\beta}z + \beta\bar{z} + \frac{2A}{1 \pm k} = 0, \text{ je-li } Z'_{33} = 0 \Rightarrow C\alpha = k^2\beta^2, k^2 \neq 1;$$

c) je-li $Z_{11} = Z_{22} = 0$, $Z_{33} \neq 0$, má bicirkulární kvartika oba kruhové body za body úvratu, tedy $u = 1, k = 2$ a $2\tau = 2$. Existuje tedy jediná dvojnásobná tečna, jejíž rovnici dostaneme z (5.4) dosazením $\lambda = A - |\alpha| = \frac{AC - \beta\bar{\beta}}{C}$, t. j.

$$2C\bar{\beta}z + 2C\beta\bar{z} + (AC - \beta\bar{\beta}) = 0. \quad (5.6)***$$

(5.6)*** je zřejmě reálná přímka¹⁴⁾. Dotykové body leží na kružnici $C^2z\bar{z} + C\bar{\beta}z + C\beta\bar{z} + (AC - \beta\bar{\beta}) = 0$ (jak plyne z (5.2) dosazením $\lambda = A - |\alpha| = \frac{AC - \beta\bar{\beta}}{C}$), jejímž středem je bod $\left(-\frac{\beta}{C}\right)$ (viz střed kružnice (4.6)). Snadno se dá ukázat, že body dotyku jsou

¹³⁾ Viz pozn. 1), odst. 7.7.

¹⁴⁾ Tamtéž, odst. 5.2.

reálné různé, je-li $-7\beta\bar{\beta} < AC < \beta\bar{\beta}$; je-li $AC = -7\beta\bar{\beta}$, je bod dotyku jeden reálný, jinak jsou body dotyku konjugované.

d) je-li $Z_{11} = Z_{22} = Z_{33} = 0$, má křivka všechny dvojnásobné body za body úvratu, tedy $u = 0$, $k = 3$ a $2\tau = 2$. Existuje tedy jediná tečna, jejíž rovnici dostaneme z (5.4)

dosažením $\lambda = 2A = -\frac{2\beta\bar{\beta}}{C}$, t. j.

$$C\bar{\beta}z + C\beta\bar{z} - \beta\bar{\beta} = 0. \quad (5.6)****$$

Dotykové body jsou dva reálné různé, leží na kružnici $C^2z\bar{z} + C\bar{\beta}z + C\beta\bar{z} - 2\beta\bar{\beta} = 0$, s jejímž středem $\left(-\frac{\beta}{C}\right)$ tvoří rovnostranný trojúhelník, jehož těžiště je reálný bod úvratu.

Souhrnně máme tedy výsledek:

Bicirkulární kvartika bez bodů úvratu má čtyři dvojnásobné tečny, z nichž dvě jsou reálné různé a dvě konjugované.

Bicirkulární kvartika s jedním bodem úvratu má dvě dvojnásobné tečny, jež jsou reálné pro $AC < 0$ a konjugované pro $AC > 0$.

Bicirkulární kvartika s body úvratu v kruhových bodech má jedinou dvojnásobnou tečnu, jež je reálná.

Literatura

Basset A. B., *An Elementary Treatise on Cubic and Quartic Curves*, Cambridge 1901.

Bydžovský B., *Úvod do algebraické geometrie*, Praha 1948, JČMF.

Loria G., *Ebene Kurven*, Leipzig u. Berlin 1910.

Pišl M., *Křivky v Gaussově rovině*, Pokroky matematiky, fyziky a astronomie, č. 1–3, roč. II (1957).

Teixiera F. G., *Traité des courbes spéciales remarquables planes et gauches*, Coïmbre 1908.

Wieleitner H., *Algebraische Kurven*, Leipzig 1905.

URČENÍ PARAMETRŮ SLOŽENÉHO ROZLOŽENÍ

JAN NAVRÁTIL, ČVUT Praha.

Methody k rozdělení rozložení, složeného ze dvou normálních, na složky ([1], [2]), předpokládají, že průměry obou složek jsou různé. Analogická metoda, vycházející z předpokladu, že průměry obou složek jsou stejné [3], vyžaduje výpočet momentů do 6. řádu, což značně snižuje její praktickou aplikabilitu. V této práci je řešena úloha rozkladu rozložení, složeného ze dvou normálních složek se stejnými průměry, použitím absolutních momentů do 3. řádu.

1. Úvod

Při měření hodnot nějaké náhodné veličiny X na souboru jedinců se často předpokládá, že měřená náhodná veličina má normální rozložení $N(m, \sigma^2)$, to znamená: pravděpodobnost, že náhodná veličina nabývá u jedince souboru hodnoty menší než x je dána vztahem

$$P(X < x) = \frac{1}{\sigma\sqrt{2\pi}} \int_{-\infty}^x e^{-\frac{1}{2}\left(\frac{t-m}{\sigma}\right)^2} dt. \quad (1)$$